

ישראל חשבו שפסח חוגגים רק פעם אחת במצרים ולכן הזהיר הקב"ה אותם
על חג הפסח לדורי דורות

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה בְּמִדְבַר סִינַי וַגּוֹ' ויעשו בני ישראל את

הפסח במועדו. (במדבר ט)

אָמַר רַבִּי אַבָּא, מַאי טַעְמָא

אַזְהַר לְהוֹן הָכָא עַל פְּסַחָא, וְהָא אַתְמַר לְהוּ בְּמַצְרַיִם

שאל רבי אבא מה הטעם שהזהיר הקב"ה את ישראל כאן בענין מצוות הפסח והרי ענין זה
כבר נאמר להם במצרים בפרשת בא ולמה חזר על כך עוד הפעם. **אָלָא בַּשָּׁנָה**

הַשְּׁנִית הָזֹה, דִּישְׂרָאֵל חָשִׁיבוּ דְהָא פְּסַח לֹאוּ אִיהוּ

אָלָא בְּמַצְרַיִם, וְכִיּוֹן דְּעֶבְדוּ לֵיהּ זְמַנָּא חֲדָא בְּמַצְרַיִם

אלא הטעם שהזהירם הקב"ה עוד הפעם הוא בגלל שעכשיו היה הזמן של השנה השנית

לצאתם ממצרים וישראל חשבו שאת קיום מצוות פסח אין צריך לקיימו אלא רק במצרים

מאחר שהוא ציווי לפי שעה, **חָשִׁיבוּ דְלֹא אַצְטְרִיךְ יְתִיר** ולכן מכיון שהם

כבר קיימו את מצוות פסח במצרים פעם אחת הם חשבו שלא צריך לקיימו יותר. **אָתָּא**

קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְאַזְהַר לוֹן עֲלֵיהּ, דְלֹא יַחְשְׁבוּן דְהָא

קָא עֵבֵר זְמַנִּיה בְּמַצְרַיִם, וְלֹא יַצְטְרִיךְ ולכן בא הקב"ה והזהיר את

ישראל על כך שלא יחשבו שהרי כבר עבר זמנו במצרים ולא צריך לקיימו יותר. **בְּגִין**

(דף קנ"ב ע"א) **כִּן' וּמִשׁוּם כִּךְ כְּתוּב בְּמִדְבַר סִינַי בַּשָּׁנָה הַשְּׁנִית,**

לְאַתְקַנָּא לְהוּ לְדָרֵי דָרִין להורות דהיינו שהקב"ה תיקן להם את מצוות פסח

לדורי דורות.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

מצוות הפסח נאמרו פעם שניה בזמן שז"א השפיע למלכות

וְאֵף עַל גַּב דְּהָא אֲזַהֵר לְהוּ בְּמִצְרַיִם, הַשְּׁתָּא פְּקִיד לֹוּן

זְמַנָּא אַחְרָא ואפילו שהרי כבר הזהיר אותם הקב"ה במצרים את כל דיני

הפסח ואם כן למה הוצרך הקב"ה לחזור על כך פעם שניה, אלא מכל מקום עכשיו הוא

ציווה אותם פעם אחרת על כל פרטי המצווה של הפסח, **בְּהִהוּא אַתָּר דְּכָל**

פְּקוּדֵינָ דְּאֹרְיִיתָא בֵּיה אֲתִיְהִיבוּ. וְעַל דָּא בְּשָׁנָה

הַשְּׁנִית שהוא באותו מקום שכל מצוות התורה בו ניתנו שהוא בהר סיני ולכן כתוב

'בשנה השנית'. **מֵאִי בְּשָׁנָה הַשְּׁנִית בְּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן** ומהו הפירוש

שכתוב 'בשנה השנית בחודש הראשון'. **אֵלָא רָזָא עֲלָאָה הִיא, חָד**

שָׁנָה וְחָד חֹדֶשׁ אלא הוא סוד עליון כי יש בחינה הנקראת שנה ויש בחינה

הנקראת חודש. **מַה בֵּין הָאִי לְהָאִי** ומה ההבדל בין זה לזה. **חֹדֶשׁ: דָּא**

סִיְהָרָא אלא חודש זה המלכות הנקראת לבנה. **שָׁנָה: דָּא שְׁמֵשָׁא,**

דְּנִהֵיר לְסִיְהָרָא ושנה זה הז"א הנקרא שמש, שהוא מאיר למלכות הנקראת

לבנה כי עכשיו במדבר סיני האיר ז"א למלכות מה שלא היה במצרים. **וּכְדִין הָוּוּ**

בְּזְמַנָּא דְּכָל פְּקוּדֵינָ דְּאֹרְיִיתָא אֲתִמְסְרוּ בֵּיה ודבר זה היה

כאשר השפיע ז"א למלכות את כל מצוות התורה ולכן נאמרה מצוות הפסח פעם שניה

בכלל כל המצוות כי אז ז"א השפיע למלכות ומשא"כ במצרים שמצוות פסח נאמרה כאשר

ז"א לא השפיע למלכות.

כל דברי התורה הם דברים עליונים וסודות עליונים המולבשים
בסיפורי התורה

רְבִי שְׁמַעוֹן אָמַר, וַיִּי לְהֵוּא בַר נָשׁ דְּאָמַר, דְּהָא
אוֹרֵייתָא אַתָּא לְאַחֲזָאָה סְפוּרִין בְּעֵלְמָא, וּמְלִין

דְּהֶדְיֹוּטִי אומר רשב"י שאוי לו לאותו אדם שהוא אומר שהתורה באה רק להראות
ולספר סיפורים ודברי הדיוטות בסתם. דְּאִי הֶכִי, אֶפִּילוּ בְּזִמְנָא דָּא,

אַנְן יְכֻלִין לְמַעְבַּד אוֹרֵייתָא, בְּמְלִין דְּהֶדְיֹוּטִי, וּבְשִׁבְחָא
יְתִיר מְבַלְהוּ כי אם כן אפילו בזמן הזה אנו יכולים לעשות תורה מדברי הדיוטות

ובשבח ויופי יותר מכל סיפורי התורה. אִי לְאַחֲזָאָה מְלָה דְּעֵלְמָא,
אֶפִּילוּ אֵינּוֹן קַפְסִירֵי דְּעֵלְמָא, אִית בִּינֵיהוּ מְלִין עֲלָאִין

יְתִיר ואם התורה באה להראות לנו את ענייני העולם הזה אז אם כן אפילו השליטים
שבעולם יש ביניהם דברים מעולים יותר כי יש להם ספרים ודברי הימים שלומדים מהם

חכמה ומוסר. אִי הֶכִי נְזִיל אֶבְתְּרִייהוּ, וְנַעֲבִיד מְנִייהוּ
אוֹרֵייתָא, כְּהֵאֵי גִוּוֹנָא ואם כן נלך אחריהם ונעשה מדבריהם תורה כמו

התורה שלנו. אֶלָּא כָּל מְלִין דְּאוֹרֵייתָא, מְלִין עֲלָאִין אֵינּוֹן,
וְרִזִין עֲלָאִין אלא ודאי כל דברי התורה הם דברים עליונים וסודות עליונים

המולבשים בסיפורי התורה.

המלאכים ברדתם לעולם הזה לובשים לבוש גשמי וכך גם התורה

**תָּא חַיִּי, עֲלָמָא עֲלָאָה וְעֲלָמָא תַּתָּאָה בְּחָד מִתְקַלָּא
אֶתְקַלוּ. יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא, מִלְּאֲכִי עֲלָאִי לְעֵילָא** בא

וראה שהעולם העליון והעולם התחתון במשקל אחד הם שקולים וזה כנגד זה הם עומדים
כי ישראל למטה הם כנגד המלאכים העליונים למעלה. **מִלְּאֲכִי עֲלָאִי כְּתִיב**

בְּהוּ כי הנה במלאכים העליונים כתוב בהם, (תהלים קד) **עוֹשֶׂה מִלְּאֲכִיו**

רוּחֹת. (האי באַתְר עֲלָאָה) **בְּשַׁעְתָּא דְנַחְתִּין לְתַתָּא** (אף על גב
דְנַחְתִּין), **מִתְלַבְּשִׁי בְּלְבוּשָׁא דְהַאי עֲלָמָא** כי הם רוחניים ולא גשמיים

ולכן בשעה שהם יורדים לעולם הזה הם מתלבשים בלבוש גשמי של העולם הזה. **וְאִי**

**לָאוּ מִתְלַבְּשִׁי בְּלְבוּשָׁא כְּגוֹוְנָא דְהַאי עֲלָמָא, לָא יִכְלִין
לְמִיקָם בְּהַאי עֲלָמָא** ואם הם לא מתלבשים בלבוש גשמי כדוגמת זה העולם

הם לא יכולים לעמוד בזה העולם, **וְלָא סְבִיל לִזְוֵן עֲלָמָא** ואין העולם יכול

לסבול אותם, דהיינו שהם מתלבשים בלבוש רוחני דק שמד' יסודות שתחת גלגלי העשיה

והם יסודות ליסודות הגשמיים שבעולם הזה (הרמ"ק). **וְאִי בְּמִלְּאֲכִי כְּדָ,**

**אוֹרִייתָא דְבָרָא לְהוּ, וּבָרָא עֲלָמִין כְּלָהוּ, וְקִיִּמִין
בְּגִינָה, עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה פִּיזוֹן דְנַחְתִּת לְהַאי עֲלָמָא**

ואם כך הוא הדבר במלאכים אז התורה שהיא בראה אותם וכן היא בראה את כל העולמות

והם מתקיימים על ידה על אחת כמה וכמה שמכיון שהיא יורדת לעולם הזה, **אִי לָאוּ**

דְּמִתְלַבְּשִׁי בְּהַנִּי לְבוּשִׁין דְהַאי עֲלָמָא, לָא יִכְלִי עֲלָמָא